

Bártfai Ferenc

*1916-ban született Budapesten.
Vegyésszmérnöki oklevelét 1940-ben szerezte, száma: 104.*

1990-ben arany oklevelet kapott.

1941-ben a Postakísérleti Állomáson kapott állást, ahol 1952-ig dolgozott. Ekkor a Vasipari Kutató Porkohászati Osztályára helyezték át. 1954-1955 között a Híradástechnikai anyagok Gyárában a MEO-t és a laboratóriumot vezette. 1955 decemberétől 1958-ig a Keményfémipari Vállalatnál, 1959-1961-ig a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetnél dolgozott. 1961-től 1965-ig a KGM Tervező Intézet, 1965-től 1976-os nyugállományba vonulásáig az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt szabadalmi ügyvivője volt. Időközben, 1975-től 1979-ig a Nehézvegyipari Kutatónál szabadalmi tanácsadói munkakört töltött be, 1980-1987 között a Vízgépészeti Vállalat Jogi Osztályán iparjogvédelmi tanácsadóként, 1999-ig a Perion Akkumulátorgyárban szabadalmi ügyvivőként alkalmazták. Munkahelyein szertelen kémiai és híradástechnikai kutató, tervező, üzemcsítő és iparjogvédelmi tevékenységet folytatott. Alkotó mérnök. Elsőként valósította meg a hazai bárium-ferrit gyártást, bevezette a kísérleti múrubin gyártást. Nevéhez fűződik a hazai magnetofonszalag gyártáshoz szükséges vas-oxid előállításának szabadalma. Tevékenysége főként felületkezelést (galvanotechnika, pácolás és a hazai zsugorítási technikát (fémek, nemesfém érintkezők, mágnesek) foglalja magába. A hatvanas évektől iparjogvédelemmel foglalkozott Előadott a Mérnöktoábbképző Intézetben. Mintegy 20 dolgozata, két szabadalma jelent meg, két országos szabvány vezetője.

Az Egyetem Tanácsa **gyémánt diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.